2019:APHC:23714

*** గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్**

మరియు

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

+ క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.704 ఆఫ్ 2013

% తేది 24-10-2019.

మధ్య

ఆముజూరి బాలరాజు

అప్పీలుదారు

వర్సెస్.

$ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం, దాని పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, హైకోర్టు ద్వారా ప్రతినిధి.

.. ఉత్తరవాది

! పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది : శ్రీ జి.విజయసారధి గారు,

శ్రీమతి.ఎస్.ప్రణతి గారికి లెర్న్డ్ కౌన్సెల్

^ ప్రతిస్పందకుని తరఫు న్యాయవాది : పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్.

<జీఐఎస్టీ:

> హెడ్ నోట్:

? రిఫర్ చేసిన కేసులు

1 2019 సీఆర్ఎల్ ఏ నెం.1553లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు,

తేది 14.10.2019.

2019:APHC:23714

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.704 ఆఫ్ 2013

మధ్య

ఆముజూరి బాలరాజు

..... అప్పీలుదారు

వర్సెస్.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం, దాని పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, హైకోర్టు ప్రతినిధి.

.... ఉత్తరవాది

తీర్పు : 24-10-2019

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్

మరియు

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

1. తీర్పులను చూడటానికి స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లను ---- అనుమతించవచ్చా?

2. తీర్పు కాపీలను లా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయవచ్చా? -అవును-

3. వారి లేడీషిప్/లార్డ్షిప్ తీర్పు యొక్క న్యాయమైన కాపీని -అవును- చూడాలనుకుంటున్నారా?

జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్

2019:APHC:23714

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్

మరియు

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.704 ఆఫ్ 2013

తీర్పు: (గౌరవనీయ శ్రీ జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్ ప్రకారం)

2011 సెషన్స్ కేసు నెం.18లో విజయనగరం సెషన్స్ జడ్జి 17.07.2013 నాటి తీర్పులో భారత శిక్షాస్మృతిలోని 302, 498-ఎ ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ (సంక్షిప్తంగా "ఐపిసి") సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు శిక్షార్హమైన నేరాలకు నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించి జీవిత ఖైదు, రూ.5000/- జరిమానా విధించారు. డిఫాల్ట్ గా, ఆరు నెలల సాధారణ జైలు శిక్ష, ఏడాది పాటు జైలుశిక్ష, రూ.1,000/- జరిమానా చెల్లించడం, డిఫాల్ట్ గా రెండు నెలల పాటు సాధారణ జైలు శిక్ష అనుభవించడం, ప్రస్తుత అప్పీలును సీఆర్ పీసీ సెక్షన్ 374(2) కింద పిటిషనర్ దాఖలు చేశారు.

ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 304-బీ, 302, 201 కింద శిక్షార్హమైన నేరాల కింద నిందితుడిని విచారించారు. ఐపీసీ 304-బి, 201 సెక్షన్ల కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు నిందితులను నిర్దోషులుగా ప్రకటిస్తూ సెషన్స్ జడ్జి నిందితులను దోషులుగా తేల్చారు.

నిందితులపై ఉన్న అభియోగాల సారాంశం ఏమిటంటే, 10.07.2010 రాత్రి 8.45 గంటల సమయంలో, విజయనగరం జిల్లా, మెరకముడిదాం మండలం, గర్భం గ్రామంలోని నిందితురాలి ఇంట్లో, సుమారు 18 సంవత్సరాల వయస్సు గల తన భార్య-అముజూరి ఆదిలక్ష్మి ("మృతురాలు") ను గొంతు నులిమి, క్రూరత్వానికి గురిచేసి చంపాడు. నేరం చేసిన తర్వాత మృతుడు ఉరివేసుకుని చనిపోయినట్లు సీన్ క్రియేట్ చేసి సాక్ష్యాధారాలను చూపించాడు.

ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాల నుంచి సేకరించిన వాస్తవాలు ఇలా ఉన్నాయి:-

మృతుడి తండ్రి పి.డబ్ల్యు.1, పి.డబ్ల్యు.2 తల్లి, పి.డబ్ల్యు.3 మృతుడి సోదరుడు. నిందితుడు మృతురాలి భర్త. పి.డబ్ల్యు.4, పి.డబ్ల్యు.5 నిందితులు, మృతుడి ఇరుగుపొరుగువారు. నిందితులకు, మృతురాలికి మధ్య 2009లో సింహాచలం ఆలయంలో వివాహం జరిగింది. పెళ్లి సమయంలో సారే సమన్స్ తో పాటు పెళ్లి ఖర్చుల కోసం రూ.60 వేలు చెల్లించినట్లు చెబుతారు. అనంతరం నిందితులు, మృతుడు పీడబ్ల్యూ-16-చందక అప్పలనాయుడు అద్దె ఇంట్లో కుటుంబాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుని కొన్నాళ్లు సంతోషంగా కాపురం పెట్టారు. పిడబ్ల్యు.1 నిందితుడికి రూ.40,000/- ఇవ్వడానికి అంగీకరించిందని, అతను దానిని చెల్లించలేకపోవడంతో, డబ్బు తీసుకురావాలని నిందితుడు మృతురాలిని వేధించడం ప్రారంభించాడని చెప్పారు. ఘటన జరగడానికి ఒక రోజు ముందు రాత్రి 7 గంటలకు మృతుడు పీడబ్ల్యూ.1కు ఫోన్ చేసి నిందితుడు కుమారి అనే మహిళతో సాన్నిహిత్యం పెంచుకున్నాడని, ఆమెతో తిరుగుతున్నాడని చెప్పాడు. ఘటన జరిగిన రోజు అంటే 10.07.2010న నిందితుడు పీడబ్ల్యూ.1 కుమారుడు పీడబ్ల్యూ.3కి ఫోన్ చేసి ఉరివేసుకుని చనిపోయాడని చెప్పాడు. వెంటనే పీడబ్ల్యూ.1 నుంచి పీడబ్ల్యూ.3 వరకు నిందితుడి ఇంటికి వెళ్లి చూడగా మంచంపై శవమై పడి ఉన్న వ్యక్తి కనిపించాడు. మరణానికి గల కారణాలపై పిడబ్ల్యు.1 నిందితుడిని ప్రశ్నించగా, మృతురాలు ఉరేసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకుందని చెప్పినట్లు తెలుస్తోంది. మృతుడి మెడపై గాయం ఉన్నట్లు పీడబ్ల్యూ.1 గుర్తించింది. ఏదో అవకతవకలు జరిగాయని అనుమానించిన ఆయన పీడబ్ల్యూ.17, బుదరాయవలస పీఎస్ స్టేషన్ హౌస్ ఆఫీసర్ సీహెచ్ రుక్మాంగాధరరావుకు ఎక్స్ పీ1-రిపోర్టు ఇచ్చారు. దీని ఆధారంగా ఐపీసీ సెక్షన్ 304-బి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి ప్రాథమికంగా కేసు నమోదు చేశారు. మాజీ పి.25 ఎఫ్.ఐ.ఆర్.పి.డబ్ల్యు.15 పి.మల్లికార్జునరావు, బూదరవలస పి.ఎస్.పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ విచారణ చేపట్టి, సంఘటనా స్థలాన్ని సందర్శించి, పరిశీలించి, నేర పరిశీలన నివేదికను సిద్ధం చేశారు. Ex.P13 అనేది నేర పరిశీలన నివేదిక యొక్క దృశ్యం. ఎక్స్ పీ26 కింద ఆ సన్నివేశానికి సంబంధించిన రఫ్ స్కెచ్ ను కూడా సిద్ధం చేశాడు. ఆ తర్వాత పిడబ్ల్యు.12 రెడ్డి వెంకటి ద్వారా నేర దృశ్యాలను చిత్రీకరించాడు.

అదే రోజు ఉదయం 11.00 గంటలకు పిడబ్ల్యు.13 కె.చంద్ర ఎగ్జిక్యూటివ్ మేజిస్ట్రేట్ కిశోర్, తహసీల్దార్ కమ్ మండల్ మెరకముడిదాం పీడబ్ల్యూ.1 నుంచి 3 వరకు, ఇతరుల సమక్షంలో మృతుడి మృతదేహంపై విచారణ జరిపారు. ఉదా.P14 అనేది విచారణ నివేదిక.

అనంతరం మృతదేహాన్ని పోస్టుమార్టం నిమిత్తం తరలించారు. విజయనగరం ప్రభుత్వ ప్రధాన ఆసుపత్రి సివిల్ అసిస్టెంట్ సర్జన్ డాక్టర్ ఎన్.రత్నకుమారి మృతుడి మృతదేహానికి శవపరీక్ష నిర్వహించి ఎక్స్ పీ22 పోస్టుమార్టం రిపోర్టును విడుదల చేశారు.

13.07.2010 సాయంత్రం 4.00 గంటల సమయంలో పిడబ్ల్యు.15 ఎస్సై ఆఫ్ పోలీస్ సహాయంతో బుదరాయవలస పి.ఎస్ నిందితుడిని అరెస్టు చేసి నేరం జరిగిన సమయంలో నిందితుడు ధరించిన చొక్కాను పిడబ్ల్యు.11, మరొకరి సమక్షంలో స్వాధీనం చేసుకున్నారు. 02.08.2010 న, పిడబ్ల్యు.15 గర్భం గ్రామాన్ని సందర్శించి, పిడబ్ల్యు.6 నుండి 10 మరియు ఇతరుల ఉనికిని నిర్ధారించి వారి వాంగ్మూలాలను నమోదు చేసింది.

దర్యాప్తు పూర్తి చేసిన తరువాత, RFSL రిపోర్టులు మొదలైన వాటిని అందుకున్న తరువాత, అవి Exs.P-22 మరియు P-27గా నమోదు చేయబడ్డాయి, పి.డబ్ల్యు.15 నిందితులపై విజయనగరం జిల్లా చీపురుపల్లి, ఫస్ట్ క్లాస్ జ్యుడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో ఛార్జ్ షీట్ దాఖలు చేసింది, దీనిని 2010 పి.ఆర్.సి.నెం.12 గా ఫైలుపై తీసుకున్నారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 302 కింద నేరం సెషన్స్ కోర్టు ద్వారా మాత్రమే శిక్షార్హమైనందున సీఆర్ పీసీ సెక్షన్ 209 కింద సెషన్స్ విభాగానికి ఈ కేసును అప్పగించారు. 2011 నాటి సెషన్స్ కేసు నెం.18గా దీన్ని పేర్కొన్నారు.

రికార్డుల్లో ఉన్న ఆధారాల ఆధారంగా నిందితులపై ఐపీసీ 498-ఏ, 304-బీ సెక్షన్ల కింద లేదా ప్రత్యామ్నాయంగా 302, 201 సెక్షన్ల కింద అభియోగాలు నమోదు చేసి, చదివి, తెలుగులో వివరించి, దానికి అతను నేరం అంగీకరించాడని, తనను విచారించామని పేర్కొన్నారు.ప్రాసిక్యూషన్ తన కేసును ధృవీకరించడానికి, పి.డబ్ల్యు.ఎస్.1 నుండి 17 వరకు పరిశీలించింది మరియు ఎక్స్.పి-1 నుండి పి-28 మరియు ఎం.ఓ.ఎస్.1 నుండి 14 వరకు మార్క్ చేయబడింది.

ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలు మూసివేసిన తరువాత, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాలలో నిందితుడికి వ్యతిరేకంగా కనిపించే నేరారోపణ పరిస్థితులకు సంబంధించి సెక్షన్ 313 సిఆర్పిసి కింద విచారించారు, దీనికి అతను నిరాకరించాడు. అయితే, అతను ఎటువంటి మౌఖిక లేదా డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను జోడించలేదు.

ఆయన అభ్యర్థనకు మద్దతుగా ప్రాసిక్యూషన్ విచారించిన 17 మంది సాక్షులలో, పి.డబ్ల్యు.ఎస్.1 నుండి 11 వరకు ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతు ఇవ్వలేదు మరియు ప్రతివాదులుగా ప్రకటించబడ్డారు. నేరం జరిగిన సమయంలో నిందితులు ఇంట్లో ఉండటం, నిందితుడి చొక్కా బటన్ ను స్వాధీనం చేసుకోవడం, మరణానికి గల కారణాలపై నిందితులు తప్పుడు సమాచారం ఇచ్చే పరిస్థితిని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సెషన్స్ జడ్జి నిందితుడిని దోషిగా తేల్చారు. దీనిని సవాలు చేస్తూ ప్రస్తుత క్రిమినల్ అప్పీల్ దాఖలైంది.

ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, ప్రాసిక్యూషన్ విచారించిన 17 మంది సాక్షులలో, పిడబ్ల్యు.1 నుండి 11 వరకు ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతు ఇవ్వలేదు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ వారిని శత్రువులుగా పరిగణించింది. ఈ నేరంలో నిందితుల ప్రమేయం గురించి మొదట్లో వారు వాంగ్మూలం ఇచ్చినప్పటికీ, కేసును క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ కు వాయిదా వేసినప్పుడు, చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో సాక్షులు తమ వాదనను సమర్థించకపోవడం వివాదాస్పదం కాదు.

మృతురాలి తండ్రి అయిన పిడబ్ల్యు.1 సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం పి.డబ్ల్యు.1 సింహాచలం ఆలయంలో నిందితుడితో మృతుడి వివాహం జరిపించాడు మరియు వివాహ సమయంలో అతను వివాహ ఖర్చులు మరియు సారే సమన్ల కోసం రూ.60,000/- చెల్లించాడు. పెళ్లి తర్వాత ఇద్దరూ..

పిడబ్ల్యు.16 యొక్క అద్దె ఇంట్లో నివసిస్తున్నారు. పిడబ్ల్యు.1 రూ.40,000/- కట్నం ఇవ్వడానికి అంగీకరించినప్పటికీ, అతను దానిని చెల్లించలేదు. ఎక్కువ కట్నం తీసుకురావాలని నిందితుడు మృతురాలిని వేధించినట్లు తెలుస్తోంది. ఆర్థిక ఇబ్బందుల కారణంగా ఎక్కువ కట్నం ఇవ్వలేనని, కట్నం మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి మరికొంత సమయం కావాలని నిందితుడికి చెప్పినట్లు తెలుస్తోంది. అయితే మృతుడు చెప్పిన కట్నం తీసుకురావాలని నిందితుడు మృతుడిని వేధిస్తున్నాడు. మృతురాలి చేతిలో తనకు జరిగిన వేధింపుల గురించి తెలియజేయడం గురించి ఈ సాక్షి మాట్లాడుతుంది.

సంఘటన తేదీకి ఒక రోజు ముందు నిందితుడు. మృతుడు చనిపోయిన రోజు నిందితుడు ఫోన్ చేసి ఉరివేసుకుని చనిపోయాడని చెప్పాడు. వెంటనే కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి నిందితుడి ఇంటికి వెళ్లి చూడగా మెడపై గాయంతో మంచంపై శవమై పడి ఉండటాన్ని

గమనించిన అక్కడే ఉన్న నిందితుడు ఉరివేసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లు సమాచారం అందించాడు. ఆ తర్వాత చట్టాన్ని అమల్లోకి తెచ్చారు.

అయితే డిఫెన్స్ న్యాయవాది అభ్యర్థన మేరకు కేసును క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ కు వాయిదా వేయడంతో ఈ సాక్షి తన చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో చెప్పిన విషయాలను వెనక్కి తీసుకుంది. మృతుడికి, నిందితుడికి మధ్య జరిగిన గొడవ గురించి మృతుడు తనకు ఏమీ చెప్పలేదని, మృతురాలి మృతదేహం వద్ద తన కుమార్తె మరణానికి సంబంధించిన వస్తువులేవీ కనిపించలేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. మృతుడి మరణానికి గల కారణాలు తనకు తెలియవని ఆయన పోలీసులకు తెలిపారు. పిడబ్ల్యు.1కు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ఇచ్చిన సూచనలన్నీ తిరస్కరించబడ్డాయి, నిందితుడు తన కుమార్తెతో వివాహం చేసుకోవడం నిందితుల తల్లిదండ్రులకు నచ్చలేదనే సూచన మినహా. డిఫెన్స్ న్యాయవాది కూడా ఈ సాక్షిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేశారు, ఇందులో అతను తనకు రాయడం మరియు చదవడం తెలియదని, కానీ తన సంతకం పెట్టవచ్చని అంగీకరించాడు. ఎవరో ఎక్స్ పీ1 రిపోర్టును పోలీస్ స్టేషన్ లో రాశారని, కానీ తన పేరు తనకు తెలియదని చెప్పారు. నిందితులు చేసిన డిమాండ్లు, నిందితుల చేతిలో తనకు ఎదురైన వేధింపుల గురించి తన కుమార్తె తనకు ఎప్పుడూ చెప్పలేదని ఆయన అంగీకరించారు. తన కుమార్తె చనిపోయిన తర్వాత ఆ రాత్రి తాను పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయలేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. అయితే మృతుడు, నిందితుడు ఒకరినొకరు ప్రేమించుకున్నారని, వారి వివాహం ప్రేమ వివాహం అని, అందువల్ల పెళ్లి సమయంలో కట్నం ఇవ్వలేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. మృతుడి మరణవార్త తెలిసిన మరుసటి రోజు ఉదయం నిందితుడు ఇంటికి వచ్చాడని, ఆ తర్వాత నిందితుడిని పోలీస్ స్టేషన్ కు తరలించారని తెలిసింది. పి.డబ్ల్యు.1 యొక్క సాక్ష్యంలో సంబంధిత భాగాన్ని ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించడం సముచితంగా ఉంటుంది:

> ".. నా కూతురు చనిపోయిన తర్వాత ఆ రాత్రి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయలేదు. నా కూతురు ఆది లక్ష్మి, నిందితులు ఒకరినొకరు ప్రేమించుకున్న మాట వాస్తవమేనని, వారి వివాహం ప్రేమ వివాహం అని, అందుకే పెళ్లి సమయంలో కట్నం ఇవ్వలేదన్నారు. మరుసటి రోజు ఉదయం నా కుమార్తె మరణవార్త తెలుసుకున్న నిందితుడు ఇంటికి వచ్చాడు.

విచారణ జరిగిన రోజే నిందితుడ్ని పోలీస్ స్టేషన్ కు తీసుకెళ్లిన మాట వాస్తవమే..."

మృతుడి మరణానికి కారణమైన నిందితుడి గురించి ఆయన మాట్లాడలేదని, ఘటన జరిగిన సమయంలో నిందితులు ఇంట్లో ఉండటం గురించి చెప్పలేదని ఈ సాక్షి సాక్ష్యాలను బట్టి స్పష్టమవుతోంది. చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో పి.డబ్ల్యు.1 వారు ఇంటికి చేరుకునే సమయానికి నిందితుడు ఇంట్లో ఉన్నాడని, మృతుడు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని చెప్పాడని పేర్కొన్నప్పటికీ, క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో చెప్పిన వెర్షన్ నుండి అతను తిరిగి గ్రహించి, మృతుడి మరణవార్త తెలిసిన మరుసటి రోజు ఉదయం నిందితుడు ఇంటికి వచ్చాడని పేర్కొన్నాడు. అందువల్ల, మా దృష్టిలో ఈ సాక్షి యొక్క సాక్ష్యం సంఘటన సమయంలో నిందితులు ఉన్నట్లు నిశ్చయంగా నిర్ధారించదు. కాబట్టి, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 106 ప్రకారం కూడా నిందితుడు సంఘటన సమయంలో అక్కడే ఉన్నాడని భావించలేం.

నర్రా పెద్ది రాజు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రస్తుత తెలంగాణ [1] కేసులో పీడబ్ల్యూ.1గా హాజరైన బాధితురాలు తన వాదనకు మద్దతు పలికి ఎఫ్ ఐఆర్ లో చెప్పిన విషయాలను దాదాపుగా పునరావృతం చేసింది. అయితే క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో మాత్రం చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో చెప్పిన విషయాలను ఆమె ఖండించారు. ఈ పరిస్థితుల్లో వేడి, చలి వీస్తూ ఎప్పటికప్పుడు తన వైఖరిని మార్చుకుంటున్న ఆ సాక్షి సాక్ష్యాలను నమ్మదగిన సాక్షిగా వర్గీకరించలేమని, నిందితురాలిని దోషిగా నిర్ధారించలేమని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

తక్షణ కేసులో కూడా సుప్రా చెప్పినట్లుగా, మృతుడి తండ్రి పిడబ్ల్యు.1 తన చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో ప్రాసిక్యూషన్ వాదనను సమర్థించాడు, కాని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో, అతను చీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ లో ఇచ్చిన వెర్షన్ నుండి పూర్తిగా పునరాలోచించాడు. అందువలన, పిడబ్ల్యు.1 నమ్మదగిన సాక్షిగా వర్గీకరించబడదు. అతని ఆధారాలు లేని సాక్ష్యాల ఆధారంగా నిందితుడిని దోషిగా తేల్చడం సరికాదన్నారు.

పి.డబ్ల్యు.2 సాక్ష్యాల విషయానికి వస్తే, ఆమె మరెవరో కాదు, మృతుడి తల్లి. ప్రాసిక్యూషన్ కూడా ఆమెను వ్యతిరేకిగా ప్రకటించింది. P.Ws 1, 2, 3 మరియు ఇతరులు అక్కడికి వెళ్లినప్పుడు ఇంట్లో నిందితుల ఉనికిని నిర్ధారించడానికి పి.డబ్ల్యు.2 యొక్క సాక్ష్యాలలో ఏమీ లేదు.

---

1 Judgment of the Supreme Court in Crl. A. No.1553 of 2019, dated 14.10.2019.

పి.డబ్ల్యు.16 మరొక సాక్ష్యం, అతని సాక్ష్యాలను విద్యావంతులైన సెషన్స్ జడ్జి ఇంట్లో నిందితుల ఉనికిని నిరూపించడానికి నమ్మారు. ప్రాసిక్యూషన్ కూడా అతడిని దోషిగా ప్రకటించింది. ఒక రోజు ఉదయం నిందితుడి ఇంటికి వెళ్లే సరికి మృతుడి మృతదేహాన్ని చూశానని ప్రధాన పరీక్షలో వాంగ్మూలం ఇచ్చాడు. మృతుడి కుటుంబ సభ్యులు, నిందితులు పాల్గొన్నారు. మృతుడి తల్లిదండ్రులు ఉదయం అక్కడకు వచ్చారని, మరణానికి గల కారణాలను ఆరా తీయగా తమకు తెలియదని చెప్పినట్లు తెలుస్తోంది. అతడిని పోలీసులు విచారించగా ముందు రోజు రాత్రి నిందితుడి ఇంటికి వెళ్లానని, మరుసటి రోజు ఉదయం కాదని చెప్పాడు. అతను పోలీసుల ముందు తన మునుపటి వాంగ్మూలం నుండి తిరిగి చెప్పడంతో, అతను శత్రువుగా ప్రకటించబడ్డాడు. ఆ రాత్రి నిందితుడు ఉన్నాడని చెప్పడానికి ఇతర ఆధారాలు లేవు.

అనుభవజ్ఞుడైన అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ నేరం జరిగిన ప్రదేశాన్ని ఆధారం చేసుకుని నిందితుడు తప్ప మరెవరూ ఇంట్లోకి ప్రవేశించి మృతుడిని చంపి ఉండరని చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కానీ తలుపు లోపలి నుంచి తాళం వేసి ఉందని, ఇతరులకు ఇంట్లోకి ప్రవేశించే అవకాశం లేదని చెప్పడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవు. ఘటన జరిగిన సమయంలో నిందితుల ఉనికి రుజువైతే పరిస్థితి మరోలా ఉండేది. సంఘటన జరిగిన సమయంలో నిందితుడు ఇంట్లో ఉన్నాడని నిరూపించడం ద్వారా అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ అతని నేరాన్ని ఇంటికి తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ, P.Ws 1, 2 మరియు 16 యొక్క సాక్ష్యాలు ఆ సమయంలో ఇంట్లో నిందితుడి ఉనికిని నిర్ధారించలేదని మేము భావిస్తున్నాము. విచిత్రమేమిటంటే, అనుభవజ్ఞుడైన సెషన్స్ జడ్జి ఎక్స్.పి.1, పి2,

మరియు ఎక్స్.పి.14-ఇన్విస్టిగేషన్ రిపోర్టులోని విషయాలను ఆధారం చేసుకోవడానికి ఆధారపడ్డాడు, ఇది మా దృష్టిలో తప్పు, ఎందుకంటే అవి గణనీయమైన సాక్ష్యాలు కావు. వాస్తవానికి, ఎక్స్.పి.1 రిపోర్టును దాఖలు చేసిన పి.డబ్ల్యు.1, తన వాదనను వెనక్కి తీసుకుంటాడు, దీని ప్రభావానికి పండిత సెషన్స్ జడ్జి సమాధానం ఇవ్వలేదు.

ఈ సందర్భంగా గౌరవనీయులైన సుప్రీంకోర్టు '**నర్రా పెద్ది రాజు**[1]'లో చేసిన వ్యాఖ్యలను ప్రస్తావించడం సముచితంగా ఉంటుంది, అందులో న్యాయస్థానంలో ప్రమాణ స్వీకారం చేసిన ప్రకటనే శిక్షకు పునాది కావాలని పేర్కొంది.

సెక్షన్ 161 సిఆర్ పిసి కింద లేదా సెక్షన్ 154 సిఆర్ పిసి కింద నమోదు చేయబడిన సాక్షుల వాంగ్మూలం ఆధారంగా నిందితుడికి శిక్ష విధించబడదు, ప్రత్యేకించి సాక్షులు కోర్టుకు హాజరైనప్పుడు వారి మునుపటి వాంగ్మూలాల నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు మరియు కోర్టులో పూర్తిగా భిన్నమైన ప్రకటన చేసినప్పుడు. సుప్రీంకోర్టు పైన పేర్కొన్న వ్యాఖ్యల దృష్ట్యా, ఎక్స్.పి.1, పి 2 మరియు పి 14 లోని విషయాల ఆధారంగా నిందితులకు శిక్షను కొనసాగించలేమని మేము భావిస్తున్నాము.

నేరం జరిగిన ప్రదేశంలో చొక్కా బటన్ ను స్వాధీనం చేసుకోవడమే ప్రాసిక్యూషన్ కు ఉన్న మరో పరిస్థితి. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించినట్లుగా, నేరం జరిగిన మూడు రోజుల తర్వాత చొక్కాను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఒకసారి ఆ ఇంట్లో నిందితుని ఉనికి వివాదాస్పదమైనప్పుడు, అతను నివసిస్తున్న ప్రదేశంలో చొక్కా బటన్ ను రికవరీ చేయడం భౌతిక పరిస్థితి కాదు. అంతేగాక, మృతుని గొంతు నులిమి చంపారన్నది ప్రాసిక్యూషన్ కేసు అని, అయితే పోస్టుమార్టం డాక్టర్ ఇచ్చిన ఆధారాల్లో మృతుడి మెడపై గోరు, వేలి గుర్తులు లేవని పేర్కొన్నారు. అందువల్ల, ప్రాసిక్యూషన్ నమ్మిన పరిస్థితులు రుజువు చేయబడలేదని మేము భావిస్తున్నాము, తద్వారా నిందితులను నేరంతో అనుసంధానించే సంఘటనల గొలుసును ఏర్పరుస్తుంది. అందువల్ల, అప్పీలుదారు-నిందితులకు విధించిన శిక్ష మరియు శిక్ష స్థిరమైనవి కావు మరియు వాటిని కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది.

ఫలితంగా క్రిమినల్ అప్పీలుకు అనుమతి లభించి, అప్పీలుదారుడు- నిందితుడు - ఆముజూరి బాలరాజు S/o భూషణం కు శిక్షలు విధిస్తారు. విజయనగరం సెషన్స్ జడ్జి

ఫైలుపై 2011 సెషన్స్ కేసు నెం.18లో ఐపీసీ సెక్షన్ 302, 498-ఏ కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు సంబంధించి 17.07.2013 నాటి తీర్పు ద్వారా ఋచనం కేసును కొట్టివేశారు. అప్పీలుదారుడు-నిందితుడు నిర్దోషిగా విడుదల చేయబడతాడు మరియు మరే ఇతర కేసులో అవసరం లేనట్లయితే, అతను తక్షణమే విడుదల చేయబడతాడు.

ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు కూడా మూతపడనున్నాయి.

____

జస్టిస్ సి.ప్రవీణ్ కుమార్

____

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

తేదీ:24.10.2019

గమనిక:

రిపోర్టింగ్ కోసం ఆమోదించబడింది.

B/o

cs